

YOSEMITSKÝ NÁRODNÍ PARK A HEART OF EUROPE V MĚSTEČKU FOLSOM neděle 21. září 2008

V sobotu 20. září odpoledne jsme ze sekvojového ráje odfrčeli do národního parku Yosemite. Cestou jsme projížděli úrodným califonským

údolím, ve kterém jsme zůstali zírat na obrovské ovocné sady.

Při první příležitosti jsme zastavili a nakoupili hromadu obrovských, sladkých a šťavnatých nektarinek a švestek. Ovoce nádherně vonělo, což se nám v noci v Yosemiteském parku málem stalo osudným ☺.

Yosemite je nejnavštěvovanějším národním parkem Californie. Nejlepší ale je, vydat se sem na jaře, kdy jsou vodopády na řece Merced River nejbujnější, louky nejrozkvetlejší a hlavně lidi nejlínější. V létě jsou sice o něco přívětivější teploty (ovšem kam se hrabou na Údolí smrti ☺), ale v parku je hlava na hlavě. Když jsme projížděli bránou Yosemitekého parku, už se stmívalo. Trvalo nám hodnou chvíli, než jsme se dostali do údolí Yosemite Valley, kde se nachází „hlavní město“ parku – Yosemite Village. Cestu komplikovaly různé objížďky, neboť se zrovna opravovaly dlouhé úseky silnic. Jednu chvíli jsme dost znejistěli, neboť jsme jeli po cestě, která nebyla zakreslená v navigaci a

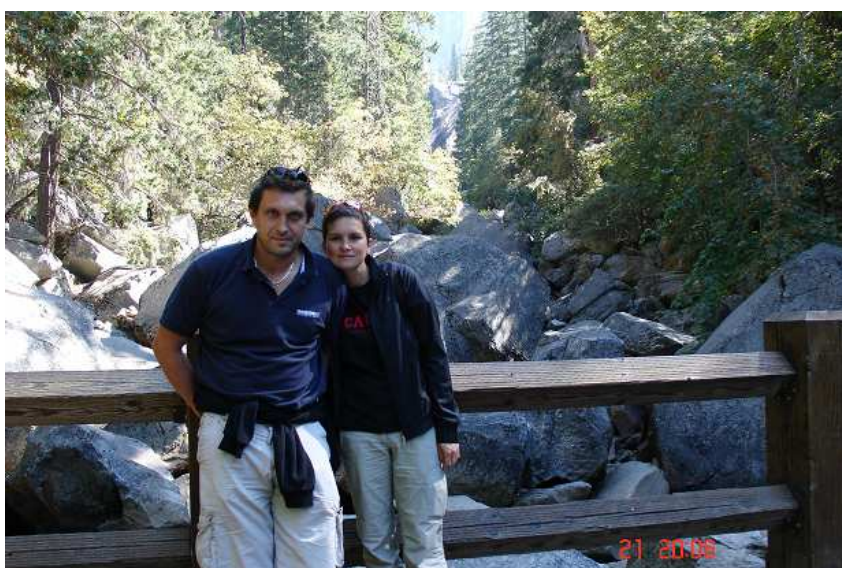
všude kolem nás byl dým z hořícího lesa (doufali jsme, že se jedná o řízení požár). Nakonec jsme se ale do Yosemite Village dostrachali. V tomto „hlavním městě parku“ byl obchod, oprava aut a velké parkoviště, které se se zavřením obchodu zcela vyprázdnilo. V okolním lese problikávalo několik kempů, ale ty byly plně obsazené. Nezbyvalo nám, než přespát na prázdném parkovišti. Běžně by nám to vůbec nevadilo, ale celou cestu jsem Davidovi z jednoho cestopisu předčítala hrůzostrašné zkazky o místních medvědech. I ze zavřeného auta ucítí jakékoliv jídlo, zubní pastu nebo jiné lákadlo. Prostrčí pazouru mezírkou nade dveřmi auta, ohnou celý okenní rám, vyrvou zadní sedadla a už jsou v kufru. Roztahají zavazadla, vyžerou co se namane a na důkaz spokojenosti označují místo činu obrovským smradlavým lejnem. Ve všech příručkách i na cedulích v parku je důrazný zákaz spaní v autech. Při odchodu z vozu je pak nutno veškerá medvědí lákadla zamknout do speciálních kovových boxů umístěných kolem parkovišť. Ve tmě se nám ale ty speciální boxy nepodařilo najít, tak jsme museli zalehnout i s naším voňavým ovocem v kufru a modlit se, aby už bylo ráno. Celou noc jsem se budila, protože David chrápal a já jsem musela hlídat medvědy. Ráno byl David protivný, protože prý celou noc oka nezamhouřil ☺.

Ráno jsme se vydali na trail k vodopádu Nevada falls. Stoupali jsme mezi žulovými skalami a postrádali červený odstín typický pro všechny parky, které jsme dosud procestovali. Procházka nám připomínala Tatry nebo některé české hory.

Lesní zvířátka byla opět neobvykle krotká. Buď mají dobrou zkušenost s lidmi, nebo vzteklinu ☺.

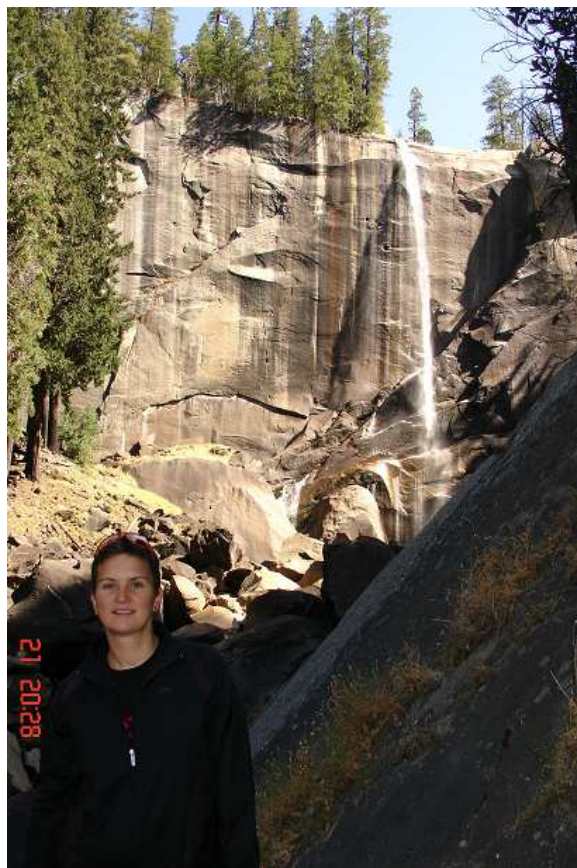

Nechtěli bysme být u toho, když se tudy valily ty kameny ☺.

Vodopád Nevada Falls. Na jaře to musí být krásný pohled...

Jezírko Emerald Pool

Nejznámější silueta celého parku – Half Dome. Obrovitý žulový dóm s chybějící polovičkou

Posíláme pozdrav z Yosemite.

Z Yosemitekého národního parku jsme vyrazili do městečka Folsom u Sacramento (hlavní město Californie), navštívit Láďova spolužáka Honzu, který v USA už kupa let pracuje jako kuchař. Folsom je pěkné, docela živé městečko. Známe je Folsom blues a hlavně folsomská věznice, kde jsou umístěni ti nejúchylnější úchyláci a vrazi v USA.

Honzu jsme našli v útulné restauraci Heart of Europe (srdce Evropy). Servírka s barmanem mluvili anglicky, ale hned věděli, kdo je Honza a řekli, že ho z kuchyně zavolají. Teprve za chvíli jsme zjistili, že jsme všichni češi! Restauraci vlastní Tomáš, kterého jsme tu nepotkali a Milan, který sem v utekl v roce 1969, když jako fotbalista vyrazil s Bohemkou do Francie. Milan chce za rok přijet do ČR a mimo jiné navštívit svoje příbuzné Havlíkovi v Bohuslavicích nad Metují.

Pak je tu moc fajn servírka Lenka z Ústí nad Labem, která se sem před pár lety přijela podívat za jedním čechem a nakonec si tu vzala amíka. Má dceru Romču, která tu taky pár měsíců pracovala, ale nakonec se ráda vrátila zpátky do ČR.

Tak tohle je pravá californská svíčková, pečená kachna se zelím a bramborákama a jako zákusek jahodové knedlíky. Honza moc dobře vaří, chtěli jsme jen něco malého k pivu a takhle jsme dopadli – nojo, Slovani se nezaprou, žádné „help yourself“ 😊.

Honza potřebuje získat americké občanství, aby mohl navštívit rodiče a kamarády v ČR a pak se sem zase vrátit. Už se mu to málem povedlo, když chodil s jednou indiánkou. Měla modré oči a krásnou štíhlou postavu až do pasu. Od pasu dolů vypadala jako věstonická Venuše. Jmenovala se China Blue. Honza jí řekl, ať si ho vezme a ona se už neukázala. To mu bylo velice líto, protože kdyby si ho vzala, mohl by si otevřít kasino. V Californii se dřív nesmělo vůbec nikde hrát a protože to lidi nemohli vydržet, vymysleli si, že pokud má někdo indiánskou krev, může si otevřít kasino. Druhá šance k získání amerického občanství se Honzovi naskytl, když se přistěhoval sem do Folsomu a začal pracovat v hospodě pro Milana. Nedalekému San Franciscu se totiž přezdívá město homosexuálů a Milan mu řekl, že by si ho vzal. Jenomže nyní před volbami v San Franciscu svatby homosexuálů zakázali, aby si získali voličské hlasy. A měl zase po ptáčkách. Teď už se ale Honzovi konečně blýská na lepší časy. Milan má jednu americkou tetu, které je 67 let a ta se za něj vdá! Tak to vypadá, že se Honza konečně podívá na vánoce domů.